

відійшов і звозив щасливо збіже до стодоли.

Рапетова здрігнула ся. Кожду хвилину, що улітала, уважала страченим часом, та страченим грошем.

Мала скажеи охоту вхопити ту стару напасть за шню, стиснуті з лёгка і задержати сей скорий віддих, що вкрав їй дорогній час і гроші. Але подумала про інезпеку. Иша гадка прийшла їй на думку і она зближила ся до ліжка та спитала:

— Чи ви внділн, коли чорта?

Недужа прошептала:

— Ні!

Тоді Рапетова почала оповідати їй ріжні казки, щоби ними перелякати хорий ум коначої. Она розказувала, що на кілька хвиль перед самою смертию, появляє ся людям чорт. Держить він в руці мітлу, на голові рондель і голосно кричить. Коли хорий вже його побачив, то за кілька хвиль кінчить ся його жите.

І почала вичисляти тих, котрим появив ся чорт в сїй подобі. Юза Loisel, Евлянія Ratier, Зося Padagnau, Сефариниа Grospied.

Недужа перелякала сим оповіданем піднесла руки і хотіла звернути лице до вікиа. Нечайно Рапетова щезла від стіп ліжка. Она виняла з шафи плахту і убрала ся в иє; на голову насадила рондель, так, що три короткі ижки виставила мов бн ріжки; до правої руки взяла мітлу, до лівої зелізну накривку і кинула єї в **гору, а та впала на землю а великом бряску.**